

Portré

Bezovics Timiah
Írta: Horváth Boros Márta

A magas, csinos, 18 éves amerikai-magyar leány, Timiah, magyarul akart beszélni velem. Ez az igyekezete azonnal megkülönböztette Washington állambeli magyar kortársaitól. Interjúnk során hamarosan az is kiderült, hogy magyarsága nem a születéséből eredő véletlen, hanem tudatos választása.

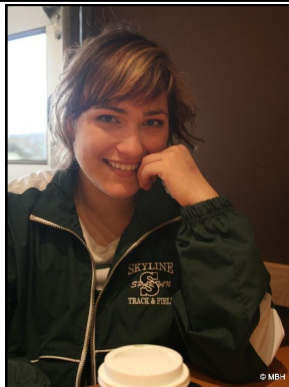
Miért választottam egy 18 éves fiatal leányt interjúm alanyául ez alkalommal egy hosszabb étellel, karrierrel bíró honfitársunk helyett? Megragadta a figyelmemet, hogy Timiah felajánlotta segítségét angol nyelvű lektorként a Hírek újságunk számára. *„Meglepő ajánlat egy nagyon elfoglalt, csinos, érettségiző évében levő leánytól, hogy egy újabb felelősséggel bővítse az amúgy is túlszűfolt iskolai, iskola utáni és társas életét”* - gondoltam magamban.

Sejtettem, hogy nehéz lesz vele találkoznom. A telefonszámát, Bezovics József vette fel, és amikor közöltem vele szándékomat, hogy Timiah-t szeretném interjúolni a Portré sorozat részére, azt válaszolta, hogy „ó, az nagyon nehéz lesz. Készülj fel késő esti órákra!” Így amikor Timiah-val felvettem a kapcsolatot, javasoltam, hadd kövessem a szokásos iskola utáni tevékenységeiben.

A sammamish-i Skyline High School atlétikai pályáján találkoztunk. Délután 4-7-ig dobóversenye volt Timiah-nak, és azt ajánlotta, hogy amikor éppen nem ő következik a dobásban, beszélgethetünk. Bámulatós volt az atlétikai pálya látványa ezen a napos, tavaszi délutánon. A nyüzsgő atlétikai versenyek és a fiatal atléták tömege bizonyította, hogy a fiatalok milyen programokkal zsúfolt életet él manapság. A gyönyörű pályák és a mellettük levő futballstadion tanúságai voltak annak, hogy az amerikai középiskolák mekkora jelentőséget tulajdonítanak az atlétikai programoknak.

Timiah napirendjén az utolsó esemény este fél nyolckor kezdődött: egy tudományos projekt előterjesztése, amit a Nemzetközi Érettségi Program (International Baccalaureate) írt elő. A diákok az iskola főépületében, az emeleti közösségi helyiségben gyülekeztek. Méhkasra emlékeztetett a sok nyüzsgő diák, a zaj, és a megannyi kartonpapíron bemutatott projekt. Timiah és munkapartnere, Ariel, aki negyedik elemista kora óta legkedvesebb barátnője, a Bartlett körték sejtjeinek változását tanulmányozta az érési folyamat közben. A leányok 37 pontot kaptak a 40-ből, és a tanár úrnak annyira tetszett a munkájuk, hogy elkérte illusztrációikat.

Timiah Floridában született. Hatéves korában szüleivel, Bezovics Ágotával és Józseffel valamint bátyjával, Attilával, Washingtonba költöztek. Az ún. „middle school” éveiben az amerikai rendszer szerint legjobb, 4.00-es átlagú tanuló volt, tanulmányi átlagja csak most csúszott 3.7-re, mert a Nemzetközi Érettségi Programon nagyon magasak a követelmények. Érdeklődtem, hogy dolgozott-e valaha az iskola mellett. „Édesapám nagyon régmódi ebből a szempontból” válaszolta. Szerinte az én jelenlegi feladatom a tanulás. Megkönnyebült, amikor nem kaptam meg az állásokat, amikre egy-két éve jelentkeztem. Most viszont már arra sincs időm, hogy munkára gondoljak.”

Pályaválasztása élelmézőtudományra esik, kórházakban szeretne dolgozni szakértőként vagy vállalkozóként, mint tanácsadó. Három iskola utáni klubnak a tagja: egy francia klubnak, ahol ő az elnök, egy vita klubnak (Junior State of America), és egy Shakespeare klubnak, ahol ő a kincstáros. Két népi táncsoport, a Kisbetyárok és a Bokréta tagja, és az iskola atlétikai csapatában gerelyhajító. A divatbemutató is érdekli, és már szerepelt is ilyen vonalon. Sok szép modell fotó látható róla a Facebook-on. Alvásra csak minimális ideje marad.

Timiah nagyon hálás a Kisbetyároknál szerzett alapokért és sok éves gyakorlatért, amit a WMASz táncsoportja tett lehetővé számára 6 éves kora óta. Most viszont a keddi estéről Bokréta próbáinak néz elé várakozással, ahol nagyobb a próbatétel. „Egész héten a keddi este tartja bennem a lelket” - mondta. Indult a szövetség ösztöndíj pályázatán, ami a magyar nyelv tanulását ösztökéli középiskolás illetve egyetemre igyekvő diákok részére. „Csalódnál fogsz-e, ha nem nyered meg a pályázatot?” kérdeztem. „Tudom, hogy a másik pályázó Lizzy (Isely), és megnyugtat, hogy ha ő nyeri meg a pályázatot, akkor is méltó személynek jut az ösztöndíj. Lizzy és családja nagyon sokat tettek a magyar szövetségért”, mondta Timiah kedvesen.

Már kapott ösztöndíj ajánlatot a számára legkedvesebb egyetemről, a New York állami Syracuse Egyetemről, valamint a University of Washingtontól. Bár édesapja azt szeretné, ha helyileg folytatná tanulmányait, Timiah nem szándékozik washingtoni egyetemet választani.

„Úgy érzem, hogy itt nem tudom tovább bővíteni magyarságomat, ez pedig elsőrendű célom. Az elmúlt nyáron nyílt ki a szemem ezzel kapcsolatban, amikor a Michigan-i Csipke népitánc-táborban alkalmam volt fiatal magyarokkal találkozni. Észrevettem, hogy milyen jól beszélnek magyarul a Cserkészszövetség jóvoltából, ami a keleti államokban aktív. Tervbe vettem, hogy Magyarországon is fogok tanulni, de az USA-ban szeretném megkezdeni egyetemi tanulmányaimat” - mondta.

Kérdeztem, hogy mit említek még meg róla a Hírek olvasóinak. Szeretné, ha a szövetség nagyobb fontosságot tulajdonítana a fiatalok érdeklődési körének, válaszolta. Említette, hogy pl. más magyar szervezetek debutante bálakat tartanak, ahol a fiatal lányokat bemutatják a közösségnek egy ünnepélyes bál keretén belül. „Szeretnék valami ilyesmit itt is” - mondta, „ez jó lehetőség lenne a különböző korosztályok egyesítésére”. Pillanatnyilag nincs udvarlója, de aggódott az általam készített fényképek minősége miatt. „Ki tudja, hátha akad magyar fiú, aki olvassa a Híreket” - mondta mosolyogva.